

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਸਤਾਵੰਜਾ

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਹੱਸਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ

Jeff Pippenger

2024-01-21

ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਆ ਮਿਲਦੀਆਂ ਅਤੇ ਓਥੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਰੇਖਾ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਐਸੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਖ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਰ ਤੱਤ ਜੋ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਖ ਦੇ ਅਵਸਾਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ "ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ," ਅਣਮੋਹਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਣਮੋਹਰਿਆ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ। ਇਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਅਣਮੋਹਰਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸੰਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਸੰਰਚਿਤ ਢੰਗ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹਰਬੰਦ ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਅਤੇ ਬਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੇਮਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪੁਸਤਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਨਬੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਨਬੀ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਬੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸਿਆ-ਸਦੱਸਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵਧੇ ਹੋਏ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ "ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ "ਦੁਸ਼ਟ" ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਦੁਆਰਾ "ਮੂਰਖ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅੰਤਿਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੇਦ ਦੇ ਉਘਾੜੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਸਤਾਰਾਂ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸ ਤੱਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਦ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ "ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ।

ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹ ਮਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤ ਸਿਰ ਸੱਤ ਪਹਾੜ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤ ਰਾਜੇ ਹਨ: ਪੰਜ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਟਿਕਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 17:9-11.

“ਉਹ ਮਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧ ਹੈ,” “ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ” ਦਾ ਮਨ ਹੈ। “ਬੁੱਧਵਾਨ” ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਹ ਵਾਧਾ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਕੇਤ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਜੋ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਸਮਝਣਗੇ ਅਤੇ ਦੁਸਟ ਤਿਆਗ ਦੇਣਗੇ—ਉਹ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਆਯਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਠ ਰਾਜ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਸੀਮਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਸੱਚਾਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮਿਲਰਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੀਮਿਤ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸਮਝੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਕ “ਦੱਸ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੂਮਿਕਾਤਮਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਇਸ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਦੀਪਕ ਦੁਆਰਾ: “ਇੱਥੇ ਉਹ ਮਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੈ,” ਜਿਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਸੱਚਾਈ ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਹਰ-ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਈ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 1798 ਵਿੱਚ, ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਠੀਕ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਗਾਂ ਉੱਤੇ ਦਸ ਮੁਕਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿੰਦਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:1.

“ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ” 1798 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ-ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਜਾਨਵਰ) ਭੂਤਕਾਲਕ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ) ਉੱਠਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੇਲਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ “ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ” ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬੇਲੇਗੀ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਐਤਵਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ।

“ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪਾਪਸੀ, ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ, ਉਤਪੀੜਨ ਤੋਂ ਹੱਥ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਈ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਭਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏਗੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਨਿਰਦਈ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾਤਮਕ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਹੈ, ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠੇ ਸਨ; ਪਰ ਇਹ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਭਰਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਉਭਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ—ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਸਟੇਟਸ।” Signs of the Times, February 8, 1910.

ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਵੇਂ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ-ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ-ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇਆਂ ਉਹ ਰਾਜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਸੱਤ ਸਿਰਾਂ ਹੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੱਤ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਵਿਭਿਚਾਰਣ ਦਾ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:18.

“ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ। ਇਕ ਸਵਾਰ ਲਗਾਮ ਫੜ ਕੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਸੱਤ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਸੱਤ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਨੇ ਦਾ “ਸਿਰ” ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ “ਸਿਰ” ਇਕ ਰਾਜਾ, ਇਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜਾਂ ਇਕ ਰਾਜ ਵੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਰੀਆ ਦਾ ਸਿਰ ਦਮਿਸ਼ਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦਾ ਸਿਰ ਰੇਜ਼ੀਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਏਫ਼ਰਾਇਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਏਫ਼ਰਾਇਮ ਦਾ ਸਿਰ ਸਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਾਰਿਆ ਦਾ ਸਿਰ ਰੇਮਲਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਰ ਨਾ ਰਹੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 7:7, 8.

ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜੋ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਇਸਤਰੀ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜੇ “ਦੱਸ ਰਾਜੇ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅਜਗਰ-ਸ਼ਕਤੀ ਹਨ। ਉਹ ਉਹੀ ਰਾਜੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਵਾ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ “ਦੱਸ ਰਾਜੇ” ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੱਸ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰਾਜਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਦੱਸ ਗੋਤਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਆਹਾਬ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਖਿਆ “ਸੱਤ” “ਪੂਰਨ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਦੱਸ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਉਹ ਮਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ “line upon line” ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਕਾਜ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਤੀਕ-ਰੂਪ ਰੂਪਰੇਖਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਵੈਸ਼ਿਆ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਇੱਕੋ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਤ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ “ਪਹਾੜ” ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਾੜ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ “ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ” ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਵਚਨ ਜੋ ਆਮੇਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਹਾੜ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਟਿੱਬਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵਹਿੰਦੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ, ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹੀਏ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਕਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚੋਂ। ਯਸਾਯਾਹ 2:1-3.

“ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਘਰ” ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ “ਪਹਾੜ” ਹੈ। ਮਹਾਨ ਵੈਸ਼ਿਆ ਸੱਤ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਭ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਰਾਜਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ।

ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਯਸਾਯਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ “ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ” ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੀ ਇਕੋ ਹੀ ਅੰਸ਼ ਹੈ; ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਉਹੀ “ਦਿਨ” ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਆਓ, ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ, ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹੀਏ।” ਉਸੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ” ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਸੱਤ ਔਰਤਾਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਕਹਿਣਗੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵਾਂਗੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਾਂਗੀਆਂ; ਕੇਵਲ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਉਣ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਡਾਲੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਫਲ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਇਆਂ ਲਈ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੋ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਰਹੇਗਾ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਕਹਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ; ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਹਿਕਾਉਣ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਿਓਨ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਮਲਿਨਤਾ ਧੋ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਲਹੂ-ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਸਿਓਨ ਪਹਾੜ ਦੇ ਹਰ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਅਤੇ ਧੂੰਏਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭੜਕਦੀ ਅੱਗ ਦੀ ਜੇਤ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਰਚੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਵਰਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਗਰਮੀ ਤੋਂ ਛਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਂਧੀ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਤੋਂ ਸ਼ਰਨ ਅਤੇ ਓਟ ਲਈ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 4:1-6.

“ਦਿਨ” ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਦੀ “ਘੜੀ” ਹੈ। ਉਹ ਬੁੱਧਵਾਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ “ਵਾਪਸ ਮੁੜਣ” ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਂਗ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਭੂਚਾਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੋਰ ਭੇੜ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਆਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ, ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹੀਏ।”

ਉਸ “ਘੜੀ” ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਵਾ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਵੇਸ਼ਵਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਠ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਵੱਲੋਂ “ਸੱਤ ਔਰਤਾਂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ “ਸੱਤ ਔਰਤਾਂ” ਹੀ ਉਹ “ਸੱਤ ਪਹਾੜ” ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬੇਲੋਗੀ ਵੀ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਵੀ ਕਰੇਗੀ।

ਉਹ “ਸੱਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣਗੀਆਂ,” ਅਤੇ ਉਹ “ਪੁਰਸ਼” ਉਹੀ “ਪੁਰਸ਼” ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੌਲਸ “ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ” ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੋ “ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਬਚੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਕਹਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਇੱਕ ਜਿਹੜਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਹੀ ਵੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਵਰਗ, ਜੋ “ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ” ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਸ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਹੀ ਬਲਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਣੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 13:8, 9.

ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ ਦੀ “ਘੜੀ”, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਕਟ ਹੈ, ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਉਹ ਦੋ ਵਰਗ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ “ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ” ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ “ਆਪਣੀ ਹੀ ਰੋਟੀ” “ਖਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਵਸਤੂ” “ਪਹਿਨਣਗੇ,” ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਇੱਛਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇ”।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਗੇ (ਆਪਣੀ ਹੀ ਰੋਟੀ ਖਾਣਗੇ), ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੰਥਕ ਇਕਰਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਗੇ (ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਣਗੇ), ਪਰ "ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ" ਦਾ ਨਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰਨਗੇ। "ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ" ਦਾ ਨਾਮ "ਕੈਥੋਲਿਕ" ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਸਰਬਵਿਆਪੀ।" ਜਿਹੜੇ "ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ" ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ "ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਕਲੀਸਿਆ" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ "ਨਿੰਦਿਆ" ਨੂੰ "ਦੂਰ ਕਰ ਲੈਣ।"

"ਨਿੰਦਿਆ" ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ" ਵਿੱਚ "ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।" "ਤੀਜਾ ਹਾਏ" ਇਸਲਾਮ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ" ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੀਂ ਤੂਰ੍ਹੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਤੂਰ੍ਹੀ ਇਸਲਾਮ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ "ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ" ਵਿੱਚ ਘਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੂਰ੍ਹੀਆਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜਬਰਦਸਤੀ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ "ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਮ" ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ "ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।" ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਇਸਲਾਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਤੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਜਣੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸਮਾਏਲ ਰੱਖੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੇਰੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਸੇਗਾ। ਉਤਪੱਤੀ 16:11, 12.

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ "ਨਿੰਦਿਆ" ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਠ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੇਪ ਉਸ ਇੱਕ-ਵਿਸ਼ਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਨੇ ਸਨ 330 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਗੱਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੌਮਾਂ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨਗੀਆਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜੰਗੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕਜੁੱਟ ਯਤਨ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮਨ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਨੇ ਸਨ 533 ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਆਪਣੀ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਲੇਵਿਸ ਨੇ ਸਨ 496 ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਇਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਜੇ ਦਰਿੰਦਾ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਉਹ ਚੀਤੇ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਭਾਲੂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਪਣਾ ਸਿੰਹਾਸਨ, ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 13:2।

ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਕਾਰਨ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਇਹ ਪਛਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਸਰਬਭੱਮ "ਨਿੰਦਿਆ," ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੰਸਾਰ-ਪੱਧਰੀ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਹੀ "ਨਿੰਦਿਆ" ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ "ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ" (ਈਜ਼ੇਬਲ) ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਈਜ਼ੇਬਲ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਮਾਰਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਰਵਾਇਆ ਸੀ।

“ਉਹ ਮਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬੁੱਧੀ ਹੈ,” ਉਹ “ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦਾ ਮਨ” ਹੈ, ਅਤੇ “ਬੁੱਧੀਮਾਨ” ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਉਸ “ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ” ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ, ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:10, 11.

“ਸੱਤ ਸਿਰ ਸੱਤ ਪਹਾੜ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੈਠੀ ਹੈ,” ਇਹ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਸੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗੀ। ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਉਸ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਰਕ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰ ਹੀ ਪਹਾੜ ਹਨ; ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਿਰਾਂ (ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕੌਸ਼ਲ) ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ (ਧਾਰਮਿਕ ਕੌਸ਼ਲ) ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਭੇਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਤੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਲ ਰੋਮ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲੋਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ, “ਭਿੰਨ” ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸੱਤਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ), ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦਾ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਆਦਮੀ, ਔਰਤ, ਆਦਮੀ, ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝੁਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ (ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ) ਜੋ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਿੰਗ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਸਿਰ ਵੀ ਹੈ। ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ। ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਇਹ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇਹੇ ਰਾਜ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜਕਾਜ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆਕਾਜ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੱਤ ਸਿਰ, ਜੋ ਸੱਤ ਪਹਾੜ ਵੀ ਹਨ, ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਕਲੀਸਿਆਕਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਰਾਜ ਰਾਜਕਾਜ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਆਖਰੀ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਚੌਥੇ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਹਾ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋਹਾ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਤਥਾਪਿ, ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ “ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ” ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਚਰਚਕ੍ਰਾਫਟ ਅਤੇ ਸਟੇਟਕ੍ਰਾਫਟ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੀ ਸਤਾਰਵੀਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਹ ਸਿਰ, ਜੋ ਪਹਾੜ ਵੀ ਹਨ, ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੰਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਹਾ ਗਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਲੋਕ ਹਨ, ਇੱਕ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚੱਖਣਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨੀਹ ਉੱਤੇ ਲੱਕੜ, ਘਾਹ ਅਤੇ ਪਰਾਲੀ ਰੱਖ ਕੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਵੇਖੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਪਹਿਚਾਣ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਸਬਤ ਹੈ। ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਸਬਤ ਦਾ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਆਦਰ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਰਹੇਗੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਰਾਜਨੇਤਾ ਜਾਲੀ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕ ਆਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਇਸ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਪਾਲਣ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦੇਣਗੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਬਤ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਅਲੱਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆਈ ਕੌਸ਼ਲ ਅਤੇ ਰਾਜਕਾਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਘ ਸਭ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ

ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਜਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜੇ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਲਗਭਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸਰਹੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਉਲਟ ਪਵੇਗਾ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168, 1169.

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੇਸ਼ਾਰੋਪਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਖੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਓਰੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪਾਪੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਲੋਭਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਸਾਂਝ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਅਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ। ਰਾਜਿਆਂ, ਹਾਕਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਛਾਪ ਲਾ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਅਜਗਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ—ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ—ਜੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਵੈਰਤਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਥਾਂ ਬਰਅੱਬਾ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਇਕ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਬੈਠੇਗੀ, ਅਤੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਦ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਹਿਸਾਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਭਰਮਾਂ ਅਤੇ ਧੋਖਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮੋਹਿਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਡਰ ਅਤੇ ਕੰਬਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਜਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਮੰਗੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਹਰ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਲੱਜਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਨਬੀਆਂ, ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਕਰਮੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।” Testimonies to Ministers, 38, 39.